

»Gospod!« duhovnikove oči so brale iz dna moje duše »v tej le škattli, ki ti jo podarim, je oropana dragocenost in razsodba! Slobodno se odstranita oba.«

Vzel sem nad vse pričakovanje velikodušni dar. Poslovila sva se s spoštljivim in globokim priklonom.

Eden od stražnikov naju je odpeljal iz sodne dvorane.

Strašna obsodba.

Čudne misli so se mi pódile po glavi, ko sva stopala skozi mračne hodnike. Svečnikove besede: »In razsodba!« so se mi dozdevale posebno skrivnostne ter pomenljive. Zakaj mi je podaril rubin? Kak pomen bi naj imel dar? Mogoče pomenja posest dragulja nesrečo? Mene vendar ne bo oplazila nesreča, saj sem bil nedolžen?

Iz daljave so posvetili solnčni žarki in že sva bila na prostem. Brez slovesa se je odstranil indijski spremljevalec in so se zapahnili za njim vrata svetlišča.

Molčala sva nekaj časa na povratku proti morju.

»Daj mi šatuljo!« se je zadril naenkrat Jim zapovedujoče.

Stisnil sem podarjeni mi zaklad tesneje k sebi: »Duhovnik mi ga je podaril«, sem se branil.

»Škatlo sem!«

Nekaj v njegovem hreščečem glasu me je svarilo, in že sem tudi zapazil, kako je iskal nož.

»Na, vzemi«, sem kriknil ogorčeno, »predno postaneš še morilec!«

Resnično, častitljivi mož me je bil nevarno obdaroval.

Jim je pograbil ponujeno šatuljo, jo je hotel odpreti, pa je bila zaklenjena.

Med proklinjanjem je začel vrtati po škattli z nožem. Naenkrat je nekaj škrtnilo, pokrov je frknil po koncu in iz notrajnosti je blisknila kvišku glava male — črne kače.

Z obupnim krikom je izpustil Jim šatuljo. Bilo je že prepozno; kača ga je že bila pčila v roko...

Kakor za prikaznijo sem gledal za blestečim rubinom, ki se je izkotalil iz

škattle ter torkljal po pobočju v morje. In slednjič: Irec Jim se je valjal v nepopisnih bolečinah po tleh in izdihnil v par minutah vsled pika najbolj strupene indijske kače.

Obsodba starega svečenika je bila izvršena naglo in sigurno!

Sv. Lovrenc na Pohorju. Mladinski odsek našega Kmetkega bralnega društva vprizori na pustno nedeljo dne 15. t. m. v društveni dvorani lepo ljudsko igro s petjem štiridejanke »Ražmarin«. Igra je polna lepih prizorov, resnih in šaljevih. Fonzi, naš najboljši igralec komičnih vlog, vas bo v vlogi Petelinčka hitro spravil v razigrano voljo in v pravo pustno razpoloženje. Med odmori igra naš mladi novoustanovljeni tamburaški zbor. Škoda bi bilo, ako si igre ne bi ogledali domačini in sosedje. Začetek je točno ob 3. uri popoldne.

Sv. Benedikt v Slov. gor. V nedeljo dne 15. februarja, popoldne po večernicah, priredi dekleška zveza našega Bralnega društva predstavo poučne in ganljive igre »Roka božja«. Domačini in sosedje, na veselo svidenje!

Št. Janž na Dravskem polju. Na Svečnico je priredilo Prosvetno društvo materinski dan. Igralci so vprizorili dramo »Roza Jelodvorska«. Videlo se je, da so se vsi potrudili, kolikor so se pač mogli. Marsikateremu gledalcu so se solze iskale v očeh. Resno pohvalo zaslužijo vsi, vendar pa naj omenimo gospodični Aniko in Mico, ki sta prav dobro nastopili. Morda pač tudi zato, ker sta tudi drugače simpatični. Obisk je bil obilen. Prihodnja prireditve se vrši najbrž na Jožefovo. Ob tej priliki upamo, da bode prinesel »Ilustrirani Slovenec« slike o našem delovanju.

Ptuj. Prosvetno društvo v Ptujju je že večkrat priredilo zanimava gostovanja mariborskih študentov, ki so že dvakrat nastopili v Ptujju s svojimi zanimivimi igrami. Tako bodo prišli tudi dne 15. februarja in zaigrali v ptujskem gledališču pod okriljem Prosvetnega društva ob 15. uri Ghéonovi igri »Parada o hudičevem mostu« in »Igra o pohlepem mesarju«. Igrai, ki vsebujeta mnogo šaljevih

slik in prizorov, bosta gotovo ugajali. Kdor je že videl igrati mariborske študente, bode gotovo prišel, posebno ker bo to njihovo zadnje gostovanje v tej sezoni. Oskrbite si vstopnice v predprodaji v knjigarni Tiskovnega društva. Cene: sedeži Din 10, 8 in 6, stojišča 3 Din. Pridite!

Kapela pri Slat. Radencih. Na pustno nedeljo dne 15. februarja bi se še gotovo rad vsak malo zabaval in razvedril, ker se kmalu nato začne resni postni čas. Kdor se hoče ta dan pošteno nasmejati in razveseliti, je prijazno povabljen popoldne ob petih v zdraviliško restavracijo gospoda Maršika v Radencih, kjer priredi kapelsko izobraževalno društvo prav fletno veseloigro kar s tremi porokami, da bo pri eni ali drugi gostiji vsak lahko prišel zraven. Potom tega poročila ste vsi prav prijazno povabljeni, posebej se ne bo vabilo. Torej na veselo svidenje!

Velika Nedelja. Za predpust bo nudilo tukajšnje Prosvetno društvo Velikonedelčanom za mali denar veliko zabavo, ko bo na pustno nedeljo popoldne po večernicah v svoji dvorani vprizorilo šaloigro: »Divji in nedeljski lovci.«

Središča. Ljudski oder v Središču vprizori v nedeljo dne 15. februarja v Društvenem domu veseloigro v treh dejanjih »Poslednji mož«.

Konjice. Katoliško izobraževalno društvo v Konjicah priredi na pustno nedeljo dne 15. februarja ob pol osmih zvečer v Katoliškem domu šaloigro »Teta na konju«. Po predstavi se vrši družabna zabava s pevske, orkestralne in točkami in raznimi šaljevimi kupleti. Prijatelji poštene zabave uljudno vabljeni!

Polzela. Igra, katero vprizorijo naši diletantje v dvorani gospe Cizej dne 15. februarja ob treh popoldne, obeta v vsakem oziru zadovoljiti občinstvo. Zato se udeležite prireditve v čim obilnejšem številu. Ozadje in nekaj kulis je v ta namen na novo preslikal slikar gospod Vipotnik. Med odmori in po igri sodeluje društveni tamburaški zbor. Začetek bo točen! Vstopnina 10, 7 in 4 Din. Čisti dobiček za društveni dom. Bog živi! — Odbor.

Vojnik. Fantovski odsek Prosvetnega društva priredi na pustno nedeljo dne 15. t. m. Slomškovo proslavo s petjem, govorom in igrico. Pridite vsi, da dostojno proslavimo našega nesmrtnega Slomška. — Priprave za

palcem debelih živinskih prekupcev. Za najbližjo bodočnost se bodo vrgli na prekupčevalce ter sejmarje, v poletnem času so tod okrog od štajerske ter hrvaške strani kar najboljše obiskani sejmi. Pri premožnejših sejmarjih je gotovina sigurna, jo je najlažje skriti, uteči z njo in za denar se dobi vse. Denarni plen tudi najmanj izda roparja ali tatu. Nato jim je še razložil, katere največje sejme bodo posetili, kedo se mora udeležiti pohodov in kje naj počaka tolpa na njegova natančnejša navodila ali morebitne spremembe v načrtu. On bo pri večjih podjetjih povsod pred njimi, v sredini ali koj za petami, da se kak večji napad ne bo izjalovil ali celo ponesrečil. Vsak izmed zbranih je kadilec. Ravno pušenje iz čuka (mala pipica s kratko cevko), ali prav za prav čuk sam bi naj bilo znamenje, po katerem se bodo spoznali odslej med seboj. Tovariš Žunko iz tvornice za kopita v Loki je izstrugal za vsakega tovariša enega čuka. Nikakor niso vsi enake barve. Spodaj pod pakfanastim pokrovcem sta iz svetle kovine utis-

njeni v les začetni veliki črki vsakega posameznega, kakor je to običaj pri vseh boljših in lesenih kmečkih pipah. Pod začetnima črkama je razločno prepoznati guzajca po treh malih zvezdicah, ki svetlikajo iz lesa. Skoro vsak odraščeni moški danes puši. Kaj je bolj priprostege in ne bo zbudilo nobenega prebrisanca v oči, nego potegniti čuka iz žepa, ga nabasati in pričeti pušiti. Ako si zapazil tri zvezdice pri sosedu pušaju, znaš, da si v tovaršiji. To znamenje spoznaja se sme uporabljati le za slučaj, ako dvomiš, če se smeš v družbi komu zaupati ali ne.

Glavni zaupniki so porazdelili na člane resnično izdelane čuke in za tem je sledila prosta zabava, uglajena s pečenko in obilno pijačo.

Solnce je pozdravljalo že s celim obrazom veselo navdušeno družbo, ko je bilo treba misliti na razhod na vse strani. Guzaj je namignil k sebi v krog starejšim koreninam in odšel vsakemu od skupnega plena svoto zanj in za pomagatje njemu zaupnega okoliša. Ko je pomolil kot zadnji pred glavarja obe šaki Boštaletov

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike so. lepe tiskovine,

kakor n. pr. pismeni papir, zavitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiski, večbarvne razglednice in priporočilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

Maribor, Roposka c. 5

»Pasijon« so v polnem teku. Popolnoma nove kulise je naslikal slikar gospod Vipotnik iz Žalca. Vse stare judovske in rimske obleke si je društvo izposodilo v Ljubljani. »Pasijon« se bo igral trikrat in sicer v soboto dne 21. februarja ob sedmih zvečer, v nedeljo dne 22. februarja in v nedeljo dne 1. marca popoldne ob treh. Ta igra obeta biti res nekaj novega za Vojnik, ker vlada za igranje veliko zanimanje tudi v sosednjih župnijah.

Sv. Jurij ob južni žel. Slovensko katoliško prosvetno društvo je vprizorilo že dvakrat igri »Mati in sin« ter spevoigro »Snubači«. Naša skromna dvorana je bila pri zadnji predstavi docela premajhna. Mnogo ljudi je moralo zapustiti dvorano, ne da bi videli predstave. Zato še na splošno željo ponovi naše Prosvetno društvo zadnjič to predstavo na pustno nedeljo dne 15. februarja v dvorani Katoliškega doma in sicer popoldne po večernicah ob treh. Vidi se, da imamo mi Sentjurčani precej smisla za našo prosveto in bomo s svojo obilno udeležbo pokazali to tudi še na pustno nedeljo. Ni svidenje v Katoliškem domu!

Smrje pri Jelšah. Na predpustno nedeljo vprizori Prosvetno društvo igro »Stari in mladi«. Prijatelji naše prosvete se vabite posebno zdaj, da se za predpust pošteno razveselimo. Čisti dobiček se bo uporabil za popravilo odra. Prijazno vabljeni tudi iz sosednjih župnij! — Prosvetna knjižnica je odprta vsako nedeljo. Le pridno si izposojajte knjige!

Sv. Vid na Planini. Kdor se želi na pustno nedeljo dne 15. februarja iz srca nasmejati in razvedriti, naj pride popoldne ob treh v našo društveno dvorano, kjer bodo naši vrli igralci vprizorili burko »Težke ribe«. Ker se bo čisti dobiček porabil v dobrodelne namene, zato ste prijatelji poštene zabave prav prijazno povabljeni!

Razvanje pri Mariboru. Dne 19. januarja je imelo naše Gasilno društvo svoj redni občni zbor. Iz poročil načelnika g. Ivana Visočnika, kakor tudi od strani tajnika in blagajnika je bilo razvidno marljivo in neutrudno delo-

nje društva. Občnemu zboru so se tudi priključile volitve odbora in sicer so bili izvoljeni: načelnik Visočnik Ivan, njegov namestnik Onič Matija, poveljnik Colhter Anton, tajnik Lubajšek Herman, blagajnik Kozar Simon, preje Kac Miha star., kateri je izvolitev odklonil, vodja plezalcev Lubajšek Herman, njegov namestnik Visočnik Štefan, vodja brizgalcev Kaloh Franc, njegov namestnik Lebe Slavko. Kot strojnik in šofer Čelofiga Ivan. Zelo težavno je bilo delovanje v minulemu letu in sploh v sedanjih časih, ali vsled vzornega vodstva načelnika in marljivega sodelovanja odbora in članstva bo društvo tudi letos delovalo v smislu svojega namena!

Ruša. Naši drvarji na Pohorju so že davno, ko je še kopnel prvi sneg, napovedovali, da prva mila zima ne bo edina, temveč da prava zima še le pride. Sklepali so to po stari skušnj iz raznih znamenj v naravi. In res, prav so imeli. Nebo jim je dalo pretekle dni snega več kakor so ga pričakovali. Zdaj bodo pa že lahko spravljali drva in plohe s Pohorja v dolino.

Gradišče pri Sv. Duhu. Dne 28. januarja t. l. se je poročil v tukajšnji župni cerkvi sv. Duha kmečki fant Anton Rojak s pridno kmečko mladenko Jožefo Ogrin. V lč. gospod župnik je v primernem nagovoru označil pomen sv. zakona. Ženina so počastili za slovo od samskega stanu njegovi tovariši s tem, da so pri sv. maši svetili. Za starešino sta bila gospod župan Stibler Anton in občinski svetovalec Tacer Ivan. Ob pogledu na srečen novoporočen par sta bila oba roditelja od veselja ginjena do solz. Bog naj da srečo in obilno blagoslova!

Razbor pri Slovenjgradcu. Po dolinah je že zginil sneg, pri nas se pa joče naprej in kar ne more proč, tako se mu je priljubil gorati Razbor. Za naše voznike to ni, oni ne gledajo na mraz, naj škriplje kolikor hoče, samo da gredo lahko sani po ledenem tiru. Zdravi so ti hribovci, zlasti moški, ženske pa že ne več tako, sicer je pa tudi še precej, povoljno njihovo zdravstveno stanje. — Mladiči našega izobraževalnega društva pa so radi na smučeh. Jim gre še precej dobro; če kdo pade, pa se ne zmeni zato. Prav tako, fantje, le korajžo; nedolžna in zdrava zabava brez greha. Za knjižnico ste tudi vneti, pa še na igre ne po-

zabite. — Sv. Uršula je osamljena, pa ne tako, kakor bi si kdo mislil. Gospod poštni upravitelj iz Slovenjgradca se ne ustraši pota tudi v zimskem času ne in skrbi lepo za turistovski dom, ki je res nekaj lepega, vabljivega. Čast temu gospodu, pa tudi vsem drugim članom Planinskega društva, ki gredo gospodu upravitelju na roko! — Otroci se bojijo, kdaj pride bavbar in kakšen bo, če bo hud, pa ta ne bo tako grd, kakor je bil 5. decembra, da ne bo hud, bodo pa oskrbeli starši, ki bodo po možnosti radi pošiljali deco v šolo, deca pa se bo pridno učila in lepo obnašala; tako pa nihče ne bo šel v koš.

Slovenjgradec. Lepo je storil lastnik tuk. tovarne meril gospod Ivan Mikolič, ki je za letošnjo Novo leto s primerno denarno nagrado nagradil svoje delavce. Na okrog 75 delavcev je razdelil blizu 10.000 Din. Dobilo je 53 delavcev po 50 Din, 6 delavcev po 40 Din, 6 delavcev po 70 Din, 4 delavci po 60 Din, 5 delavcev po 100 Din, 1 delavec po 250 Din. 2 uradnika sta prejela po 1500 Din, obratovodja in strojevodja pa sta prejela dvojno plačo. Mislimi si moramo, kako so bili delavci veseli, ko so prejeli za svoj trud in delo to posnemanja vredno nagrado. Bog daj, da bi ta vzgled rodil zanaprej mnogo posnemovalcev.

Trbonje pri Vuzecl. Kakšen respekt je napravila taksa na samce, se že sedaj vidi. Prav pridno se pripravljajo na zakonski jarem. Kakor se sliši, bodo neveste iz Smartna pri Slovenjgradcu. Kakor je že tukaj navada, se poščejo neveste od daleč. — Popotniki, ki se pripeljejo na postajo Trbonje, se razgledujejo, kje bi bila pot v vas. Najbližja steza nam je zabranjena, katere smo bili vsi vajeni. Sedaj morajo hoditi potniki daleč okrog na vlačne zavore. Najlepšo pot imajo Gortinčani. Nam Trbonjčanom pa je mnogo podaljšana.

Sv. Jurij v Slov. gor. Na Svečnico je bil za ugledno Cafovo rodbino vesel dan: cerkvena blagoslovitev nove hiše, ki je največja v našem kraju. Gospod svetnik je v nagovoru poudaril božje temelje dela v ljubezni, pravičnosti in strahu božjem, na katerih stoji ta hiša in mora stati vsaka krščanska hiša, če hoče uživati božje varstvo in blagoslov. V veselju družbi sorodnikov in sosedov se je nabralo za novo bogoslovje 223 Din.

Ste naročeni na list NEDELJA ?

Izhaja vsak teden.

Prinaša vsakokratni nedeljski evangelij in razlago ter druge podučne verske članke, razen tega pa resničen dogodilaj iz braziljanskega pragozda: »Mladostna prijateljica« in mične zgodbe za deco.

Stane mesečno samo 2 Din, celoletno 24 Din. Še danes si naročite NEDELJO po dopisnici na spodnji naslov:

Uprava NEDELJE, Maribor, Slomškov trg 20.

Franček, je zasadil Guzaj vanj svoj kačji pogled s strašno obdolžitvijo: »Ti si prvi, ki me je naglal in prikril znatni del plena. Tam in tam si zakopal denar in se upal med nas kot Judež kljub najsvetejši prisegi, da boš vsikdar in povsod odkrit napram glavarju ter tovarišem!« Obdolženi in nahruljeni je prebledel, kolena so mu zašklebetala, jezik se mu je zapletal zaradi smrtnega strahu kakor v pijanosti, niti razumljive besede zagovora ni spravil iz sebe. Vsi so stiskali pesti in grozili škripajoč z zobmi prve-mu lažnjivcu iz njihove srede — da, izdajalcu! »Sami obračunajte z njim po naših postavah!« je zapovedal glavar in se poslovil od razhajajočih se s stiskom roke.

Sodba guzajcev je bila kratka, a strašna! Za roke, noge in vrat so ga privezali k bukvi z zamašenimi usti, da se ni mogel niti ganiti, ter se oddaljili eden za drugim. O ti ubogi Boštale, komaj dobrih 25 let star, bo moral umreti po roparskem brezsrčnem zakonu zaradi nekaj deset goldinariev od lakote nepopisno strašne smrti.

In ko se bo poslovila duša, bo ostalo truplo ob drevesu, dokler ne bo razpadlo do kosti, ki bodo pričale, da je bil tukaj obsojen na smrt po Guzajevi postavi bogznaj kedo. Končal in segnil bo brez groba žalostnejše ter slabše nego nema zver. Zima smrtno groze je pretresla Boštaleta po celem telesu v zavesti, da se mu bliža počasna zadnja ura brez najmanjšega upa na odpuščanje. Ko bi ga bili vsaj ustrelili ali pobili, da bi bil mrtev takoj, bi jim bil hvaležen, a sedaj to več nego mučeniško počasno umiranje pri popolnoma zdravem telesu in polni zavesti! Ko bi tudi ne imel zamašenih ust in bi upil iz polnega grla, kedo neki bi ga slišal od tod, ko ni po leta in leta na ure daleč niti enega človeka! To so bile ure peklenskih muk in razmišljanj, katere je prebil ob bukvi Franček, prvi Guzajev kaznjene, ki je bil pahnjen v najbolj kruto smrt ob priliki tolovajskega florjanjevanja. Zblaznel bi bil pred smrtjo, da mu niso udarili na uho že bolj na večer od spodaj navzgor proti njegovi smrtni mučilnici bližajoči se koraki.